

dzi o b. dzielnicę austriacką, w myśl art. art. 1 i 6 powyższej ustawy—o ile chodzi o b. dzielnicę pruską, wreszcie w myśl art. 7 tejże ustawy tudzież rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1923 roku (Dz. U. R. P. № 72 poz. 560) o ile chodzi o obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, okręgu administracyjnego wileńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego, wołkowyskiego województwa białostockiego.

Przy ustalaniu wysokości rocznych kwot powyższych podatków, a tem samem przy obliczaniu zaliczki, nie należy uwzględniać oddzielnego dodatku progresywnego (art. 2), degresji (art. 3), współczynnika (art. 9) oraz ulg (art. 12 wspomnianej ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r.).

§ 4.

Podstawa obliczenia zaliczki od płatników podatku przemysłowego i obrotowego.

Podstawą obliczenia zaliczki od płatników podatku przemysłowego jest pełna kwota tego podatku, przypadająca za pierwsze półrocze 1923 r. bez potrącenia przedpłaty (świadectwa przemysłowego) oraz zaliczkowych wpłat miesięcznych.

Podstawą obliczenia zaliczki od płatników podatku obrotowego na górnośląskiej części województwa śląskiego jest pełna roczna kwota tego podatku, przypadająca za rok 1923, ustalona na podstawie obrotów w r. 1922.

§ 5.

Obliczenie zaliczki.

Celem obliczenia zaliczki założą władze podatkowe pierwszej instancji (urzędy skarbowe, inspektoraty skarbowe), na przepisanych formularzach 2 księgi biercze:

- księgę bierczą № I zaliczki na podatek majątkowy od płatników podatku gruntowego i budynkowego,
- księgę bierczą № II zaliczki na podatek majątkowy od płatników podatku przemysłowego względnie obrotowego.

Dla osób prawnych, obowiązanych do publicznego składania sprawozdań (art. 54 i 57 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412) księgi biercze № II założą właściwe izby skarbowe.

§ 6.

Do ksiąg, wymienionych w paragrafie poprzednim, wciągnąć należy z ksiąg bierczych podatków podstawowych wszystkich płatników, podlegających obowiązkowi uiszczenia zaliczki.

Nie należy jednak wciągać osób uwolnionych od podatku majątkowego t. j. Państwa, związków samorządnych i przymusowych związków prawa publicznego, tudzież tych osób, których majątki według wiadomości posiadanych przez władzę podatkową służą bezpośrednio celom kultu religijnego, naukowym, oświatowym, kulturalnym, dobroczynnym i sanitarnym lub których dochody obracane są wyłącznie na powyższe cele.

§ 7.

Listy płatników.

Równocześnie z księgami bierzemi sporządzą urzędy skarbowe (inspektoraty skarbowe) na podstawie tych ksiąg, na przepisanych formularzach, listy płatników zaliczki i przesyła te listy właściwym zarządom komunalnym, celem wyłożenia ich do publicznego przejrzania przez płatników.

Nadto zarządy komunalne zawiadomią płatników w sposób w danej miejscowości zwykle używany o obowiązku oraz terminie opłacania zaliczki.

§ 8.

Termin płatności.

Zaliczka winna być uiszczona w terminie od 10 listopada do 10 grudnia 1923 r. bez oddzielnych indywidualnych zawiadomień lub nakazów płatniczych względnie wezwań.

§ 9.

Miejsce wpłat.

Kwoty zaliczki mogą być wpłacane jedynie w kasach skarbowych, bądź bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności.

Kwoty zaliczki wpłacane na górnośląskiej części województwa śląskiego—winny być zarachowane, zaksięgowane i przekazane na rachunek Skarbu Państwa.

§ 10.

Egzekucja.

Kwoty zaliczki nieuiszczone w terminie wskazanym w § 8 niniejszego rozporządzenia będą ściągane przymusowo wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi, określonymi w ustawie z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 189) o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

830.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 października 1923 r.

w przedmiocie rozszerzenia kompetencji władz celnych II instancji w sprawach postępowania celnego.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem uproszczenia i przyspieszenia toku postępowania celnego przekazuje się władzom cel-

nym II instancji (dyrekcjom ceł) do załatwiania we własnym zakresie następujące sprawy:

- a) przewóz towarów drogami ubocznymi,
- b) przewóz towarów przez linię celną w porze nocnej,
- c) zwrot różnicy należności celnych, wynikającej z omyłki rachunkowej, bez względu na wysokość przypadającej do zwrotu kwoty,
- d) zwrot różnicy należności celnych, wynikającej wskutek niewątpliwej pomyłki taryfowej, do wysokości 1000 mk. w złocie,
- e) zwalnianie od cła krajowych przesyłek zwróconych z zagranicy, bez względu na ilość przypadających należności celnych, o ile przesyłki te nie były zagranicą w wolnym obrocie i zostały zwrócone w ustalonym w tym celu terminie,
- f) wydawanie zezwoleń na powrotny wywóz zagranicę w ustalonym terminie za zwrotem cła wszelkich oclonych przesyłek zagranicznych bez względu na ilość cła, o ile tego rodzaju przesyłki nie były w wolnym obrocie i cały czas pozostawały pod dozorem publicznych zakładów przewozowych,
- g) kompetencje wymienione w p. p. e) i f) mogą być za zgodą Ministerstwa Skarbu przekazane przez Dyрекcję Ceł niektórym Urzędom Celnym.

§ 2. Sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem ustępy paragrafów 8 i 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 11 poz. 64) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

831.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 17 października 1923 r.

w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dn. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty walutowej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary, wyszczególnione w § 1 rozporządzeń Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 7 lipca 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego (Dz. U. R. P. № 68 poz. 532) i z dn. 15 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 743) określa się do nowego zarządzenia na 20.999.900‰ agio czyli mnożnik 210.000.

§ 2. Towary, nieobjęte wykazami zawartymi w § 1 rozporządzeń z dnia 7 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68 poz. 532) i z dnia 15 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 743) ani rozporządzeniem Ministrów Skarbu i Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 66 poz. 517), opłacają cło z dopłatą walutową zniżoną, wynoszącą 15.999.900‰ czyli mnożnik 160.000.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 4-go dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 3 października 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego (Dz. U. R. P. № 100 poz. 791).

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

22496 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

OD REDAKCJI. Stale wzrastające ceny papieru, robocizny i innych kosztów, związanych z wydawnictwem Dz. Ustaw, zmuszają Redakcję do podwyższenia ceny za prenumeratę, która w IV kwartale r. b. wynosić będzie 300.000 z ewentualną dopłatą w razie powiększenia się kosztów wydawnictwa. Pp. prenumeratorzy, którzy opłacili prenumeratę w sumie 180.000 proszeni są o dopłacenie reszty sumy t. j. 120.000, w przeciwnym razie przesyłka Dz. Ustaw będzie wstrzymana od dnia 1 listopada r. b.

Prenumerata za Dz. Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości w IV kwartale wynosi 100.000 mk.

Ze względu na znaczne koszty, związane z wydaniem skorowidza do Dziennika Ustaw za I półrocze pp. prenumeratorzy, którzy pragną otrzymać skorowidz, proszeni są o wpłacenie sumy 10.000 mk. do Administracji Dziennika Ustaw lub na konto P. K. O. № 30130. Pp. Prenumeratorom, którzy wpłacą powyższą sumę, skorowidz będzie wysłany w ciągu 10 dni.